Székesfehérvár, 1905. XII. évfolyam, 129. szám. Kedd, november 7.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett uj lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak: I évre 12 kor., ½ évre 6 kor., ¼ évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér I. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Keresztény szociális programm.

Elfogadta a Keresztény Szociális Egyesületek Országos Szövetségének Bpesten 1905. okt. 15-én tartott II-ik kongresszusa.

(Folytatás.)

A tőkét nem megsemmisiteni, elközösiteni kell, hanem visszaéléseit megszüntetni. Hiszen a haladás jellege a mai gazdasági rendszertől el nem tagadható. Ha pogány volt a tőke, meg kell keresztelni. A magántulajdon az emberi törekvés és takarékosság legfőbb rugója, azért mi mellette foglalunk állást, de vissza kivánjuk állitani a tulajdon keresztény fogalmát, amely szerencsésen hidalja át a feltétlen, korlátlan tulajdon és vagyonközösség végleteit, midőn megállapitja a személyes jogot a tulajdonra, viszont megszoritja a használati jognak kizárólagosságát és erkölcsi kötelességévé teszi a tulajdonosnak, hogy lemondással szolgálja vele a köz javát.

Nem kell nekünk nőemancipáció és szociáldemokrata, szabadszerelem. A családot nem felbontani, hanem megerősiteni kell, azért az a törekvésünk, hogy a nő adassék vissza tulajdonképi hivatásának, a családi tűzhelynek, hol boldogitsa a családért fáradozó férjet s neveljen hasznos fiakat a hazának.

Az egyedek megerősitése a soha meg nem szünő gazdasági harcra s annak tusái közt fentartása — mivel a verseny teljes megszüntetése egyértelmü volna a haladás utjának elzárásával — az önsegély komoly feladata legyen. Az önsegély leghatalmasabb eszköze pedig a szövetkezés, amely a nagy tőke előnyeit biztositja a kisebb gazdasági erőknek; a gazdálkodás igazi keresztény formája, amelyben a felebarátok összefognak és a közös jóért vállvetve fáradoznak. Azért ez a sarkpontja a kisemberek javát célzó gazdasági politikánknak.

Meggyőződésünk szerint azonban a jelen társadalmi bajok egyik főoka abban rejlik, hogy az alsó néposztályok kezéből a politikai téren is ki van ragadva a fegyver, amelylyel érdekeit a törvényhozásban megvédhette volna. Hiszen a munkásság a legtöbb államban az alkotmány sáncain kivül áll! Ezen a hiányon is segiteni kell!

Ime ez a helyzet! Sok a javitani, pótolni való minden téren. Mindazáltal a legsürgősebb feladatokat a következőkben jelöljük ki.

II.

1. §.

Mivel a kard szerezte, de a kereszt tartotta fenn Magyarországot ezer éven át és a jövőben is csak a kereszt jelében való társadalom erkölcsi megujhodástól várhatjuk a nép sorsának jobbra fordulását,

azért a nemzetfentartó kereszténység alapjára helyezzük mozgalmunkat és a kereszt isteni jelvényét tüzzük zászlónkra.

A kereszténység közös alapján állva, ezen zászló alá szólitjuk felekezeti különbség nélkül a keresztény Magyarország minden hű fiát!

2. §.

Mivel a népek nemzetekké tömörülve vesznek részt az emberiség életében,

szivünk egész melegével ragaszkodunk a magyar hazához, büszke öntudattal valljuk, magunkat a magyar haza gyermekeinek és teljes erővel azon leszünk, hogy békés egyetértés, keresztényi szeretet, méltányos elbánás és hazafias érzület kösse össze a hazának bármily ajku polgárait, hogy igy vállvetve, együtt munkáljuk népünk jólétét és hazánk boldogságát.

3. §.

Mivel az állami élet tökéletességének követelménye, hogy minél szélesebb alapokon nyugodjék, minél többeket tegyen az öntudatos állami élet részesevé; mivel az állam fentartásához ugy pénzével, mint vérével a legszegényebb polgár éppugy hozzájárul, mint akár a leggazdagabb, méltányos és igazságos, hogy az állam ügyeinek intézésében a szegény polgárnak is éppugy része legyen, mint a gazdagnak,

azért követeléseink legelsőbbje az általános titkos, közvetlen, községenként való választói jog.

4. §.

Bár a gyülekezési és egyesülési szabadság elve törvényben már ki van mondva, minthogy azonban törvénybeli szabályozást nem nyert és igy a kormány és hatóságok önkényétől függ a polgárok ezen igen fontos alkotmányos jogának gyakorlása,

azért követeljük a gyülekezési és egyesülési jognak a szabadság szellemében eszközlendő törvényes szabályozását és biztositását.

5. §.

Minthogy a nemzet élete összefüggő szerves egész és igy a közjólétnek feltétele a részek jólete,

minden társadalmi osztály jogos kivánságait

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hammerfest.

(Folytatás.)

A hajóktól messzebb egész halmaz felakasztott rongyfélét lengetett a szél. Oda mentünk megtudandók, vajjon minek ez a rengeteg sok rongy? Uram, ez a halak belei kiakasztva s fejeik feltűzve. Ez a tehenek s kecskék száraz, téli takarmánya. Szép ezt mind látni, de egy belső óhaj tolakodott mindig élénk: oh, mily jó volna, ha orrunkat nem hoztuk volna magunkkal.

A város éjszaki részén éghenyuló, meredek szikla ölében van a lakosok mulató helye, hová az idegeneket okvetlen kivezetik. Kimentünk tehát mi is. A hegy oldalán éppen nem biztató, elég keskeny gyalogut vezetett a 60 méter magasban fekvő Sadlen szikla öblöhöz. Ezen utat a város lakosainak közlekedése hozta létre. És pedig hölgyek és urak saját kezük erejével feszitették a hegy oldalát s rakták ki a Sadlenba vezető utat. Ugyan mi lehet ez? Odaértünk s láttunk élő fákat. A sziklaöböl teljesen el van zárva magas hegylánczczal csak déli oldala nyitott s közepén egy kisebb Fjord viztükre körül látható talán 40—50 darab teljesen törpe, százszor görbe nyirfa. Még rügyeiket sem hányják, pedig már junius 11-ike volt. E fák a föld északi zord észének legszélsőbb fái. Ezentul már nincs több élőfa. Ha e fák zöldelnek, ez az itteni lakosok legszebb mulatsága s legnagyobb öröme. Van itt egy szép villaféle épület, hol enni és innivalót árulnak. Ám most még erősen be van telelve és zárva. A ki Hammerfestbe jön, az nem mulasztja el e sziklakatlan „Ansichts“-kártyáját üdvözletképen haza küldeni, ez a legnagyobb megtisztelteté s. A ki ezt nem teszi meg, annak szerintünk — nincs érzéke a szép természet iránt.

Ha már itt vagyunk; ugy menjünk lassan fel a Sadlen magaslatba az éjféli nap megtekintésére. E hegy csucsát tobbé mi sem korlátozza a kilátásban. Ez irányban az éjszaki sarkig még nem fődöztek föl földet, csak vizet és jeget, tehát itt teljes kiadásban szemlélhető az éjféli nap. Miben áll tehát az éjféli nap? Éjféli 12 órakor, ugy látszik, mintha az éjszaki tenger egyenes felülete elérne egész a napig. Nyugatról a nap köralakban leszall a látóhatár vonaláig s körülbelül negyedrészben elbukik a vonalon alul. A csalóka vizlénynél ezen bukás a tenger vizeben tükröződik s negyed óra mulva, körben haladva a tengerből fel lehet fogni, mert nincs itt május 14-től julius 30-ig sötétség soha.

Talán egy óráig tartott, mig a jó páterünk kalauzolása mellett visszatértünk fogadónkba, teljesen kielégitve s megértve az éjjeli nap titkát.

Junius 12-én, másnap, éppen vasárnap volt. Megkinált a páter, hogy végezzem 10 és fél órakor az ünnepélyes isteni tiszteletet, mig Jóska barátom a kedvestestvérekhez igérkezett. Igen szivesen tettük. A templomocska meglehetősen tele volt, pedig csak 70 kath. hive van — félmagyarországnyi területen. Honnét a sokaság?! A' város kivánesi publikumából került ki. Értesültek ugyanis arról, hogy itt magyar papok járnak, kiknek se szakálluk, se bajuszuk nincsen, tehát elfogta őket az ellenállhatlan kivánesiság s ebből magyarázható a tódulás. Ezt a jó páter felhasználva, fölment a szószékre s hatalmas prédikációt tartott. Mi megdicsértük a lelkes szónokot, s egyben ki is jelentettük, hogy ne féljen semmit, senkinek sem fogjuk elmondani beszédjét. Miért? kérdezte megzavarodva a jó páter? Hát csak azért, mert egy szót sem értettünk a teljesen norvégisch beszédből!

Meghivott ebédre is, de ez még árnyéka sem volt a hajó s fogadói ebédeknek. Nem kellett fiakkerről gondoskodnunk, hogy tultömöttségünk miatt hazaszállitson, a mint ez nálunk meg szokott történni. Jó formán délelőtti állapotban keltünk fel az asztaltól. Ő igen szerényen és szegényesen él, mert, ugymond, a püspök ur most nem segitheti. Szivarral és pedig hollandi szivarral is megtisztelt. Megjegyzem, hogy a Norvégia dohánytőzsdéi roppant gyatrák és még roppantabban drága készitményekben szerénytelenkednek: 20 órén aluli szivarnál nem tudja az ember, hogy dohányhoz vagy káposztalevélhez van-e szerencsétlensége? Alig füstöl. Jól esett tehát a hollandi termék. Viszonzásul megigértük, hogy amint hazaérünk, azonnal küldünk neki egy doboz magyar szivart, nem is a drágából s meg fog győződni, hogy a

Mai lapunk 4 oldal.

00000284

magunkévá tesszük. De mert az alsó néposztályok a legelhagyatottabbak, legfőkép ezek gazdasági felszabaditásáért küzdünk.

6. §.

Minthogy az évről-évre szakadatlanul és ijesztő mérvben emelkedő hadügyi kiadások mind nagyobb részét emésztik fel az állami jövedelmeknek és fokozódó terheket raknak a nép vállaira,

föltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy nemzetközi megegyezéssel az általános fegyverkezést abbahagyják és igy a hadügyi kiadások csökkenjenek s a nemzet legjobb munkaereje ne legyen éveken át katonai szolgálatra lefoglalva. Egyelőre kivánjuk a katonai szolgálati időnek legalább két évre való leszállitását.

7. §.

A jelen kapitalisztikus rendszerben a tőkének hatalma és a szegény osztályokra veszélyessége éppen abban rejlik, hogy minél nagyobb a tőke, annál nagyobb mértékben tudja önmagát gyarapitani, ami csak fokozatosan emelkedő közteherviseléssel ellensulyozható. Ezért, de az egyenlő és arányos közteherviselés elvének tényleges megvalósitása végett is követeljük

az igazságtalan és elviselhetetlenül sulyos egyenes adórendszer sürgős reformját, nevezetesen

fokozatos adórendszert,

az elsőrendü életszükségletekre vetett fogyasztási adók (só-, husadó, továbbá minden élelmicikkekre vetett városi fogyasztási adók) megszüntetését,

célszerü fényüzési adók (nagy háztartásokra, luxusfogatokra, finomabb élvezeti és piperecikkre stb.) behozatalát,

a sulyos földadó leszállitását,

ellenben az itt nem honos, vagy Magyarországon nem lakó földbirtokosok földadójának tetemes felemelését,

a létminimum adómentességét,

a börzeadó és nagyobb tőkéknél a tőkekamatadó felemelését,

nyilvános számadásra kötelezett vállalatoknál (részvénytársulatok) nagy osztalékok esetében az osztalék bizonyos részének meghatározott közcélokra fordítását.

(Folyt. köv.)

---

hollandi is elbujhat a magyar szivar mellett. És ugyancsak Budapestre érve, első dolgunk volt 100 drb. 10 filléres szivart tenni a postára. Három hétig tartott, mig ő megkapta küldeményünket s én az ő levelét, melyben igen szivesen megköszöni s őszintén megvallja, hogy nem számitott reá, mert hisz nem mi vagyunk az első utazók, kik ittlétükkor oly jók irányában s igérnek mindenfélét, de hazaérve elfelejtik, annál jobban esik a nagyon is izletes küldemény.

Délután térzene volt, hova mi is kisétáltunk s hol nemzeti zenét élveztünk s norvég katonákat láttunk. Eszünkbe jutott a séta közi, hogy minek itt a katona? Hisz tolvajok nincsenek, nihilista s holmi socialista mozgalmakról itt álmodni sem lehet? — Oh igen, ugymond, itt is van a socialis törekvéseknek tünete, még pedig a cethalnak modern ágyukkal való halászatából meriti indokát! A bérlők ugyanis ágyukkal sok cethalat lőnek s ezáltal a kisebb halak megszabadulva ellenségeiktől, a partok szélein élő csoportból szétszéledvén a mély vizekre a halászoknak gyérebb sikerrel kell megelégedniök.

Ez ugyan a szakértők véleménye szerint nem helyes felfogás, de hát éppen a helytelen követelések kierőszakolásában áll a socializmus létalapja.

(Vége köv.)

Közgyülés a megyénél.

Viharosnak igérkezett s limonádé lett belőle. Gyapay Pál orszgy. képviselő inditványt terjesztett be, hogy a kinevezendő főispánt nem fogják installálni, az ötvenes bizottság azonban igyekezett tárgytalanná tenni az inditványt s igy a gyülés néma csendben folyt le. Még Gyapay Pál és Kenessey Gyula gyujtó beszédei alatt is befagyott a lelkesedés nyilvánulása s a közgyülés csak csendes fejbólintással adta helyeslését a kurucok lelkes inditványához. Még Fiáth Pál báró magyarázatait s egyéni politikai nézeteinek fejtegetését is néma megadással türte a közgyülés. A többi tárgy pedig épen beleveszett az érdeklődés hiányának álló vizébe.

Részletes jelentésünk a következő:

Fejérvármegye törvényhatósági testülete egy előbb hozott határozatából kifolyólag, hogy minden hó első hétfőjén közgyülést tart, mindaddig, mig az ország alkotmányos rendje helyreállitva nincs, tegnap délelőtt 11 órakor rendkivüli közgyülést tartott. A közgyülésen báró Fiáth Pál elnökölt, a kit a terembe léptekor a máskor oly viharos éljenzés helyett alig hallhatólag üdvözöltek. Ott láttuk a közgyülésen gróf Zichy Aladárt, Gyapay Pál és Szluha István országgy. képviselőket, Zichy Rafael gróf és Mandorff Géza báró bizottsági tagokat.

Báró Fiáth Pál főispán megnyitva a közgyülést meleg szavakban emlékezik meg dr. Városy Gyula magyéspüspök kalocsai érsekké való kinevezéséről.

Huszár Ágoston alispán, aki három hónapig szabadságon volt, bejelenti, hogy hivatalát átvette.

A közgyülés első tárgyát Kenessey Gyula, Csontos Andor, Horváth Gyula, Balog György és Rosenfeld Henrik bizottsági tagok azon inditványa, hogy mily állást foglaljon a vármegye az esetleg ujonan kinevezendő főispánnal szemben nem tárgyaltatott, hanem az állandó választmány előterjesztése alapján levétetett a napirendről.

Báró Fejérváry Géza leiratát, melyben a maga és minisztertársainak kinevezését tudatja, hangos „abcug" és „levele" kiáltásokkal fogadták.

Gyapay Pál, a váli kerület országgyülési képviselője emelkedett szólásra: Ha akadtak — ugymond — olyanok, akik remélték, hogy a 67-es alapon álló kormány a közjólét hajóját egy csöndes, biztos kikötőbe viszi, hát nagyon csalódtak. Az az alkotmány, aminek létében mi hittünk, csak papiroson volt meg és mi már meg vagyunk róla győződve, hogy nálunk csak egy történhetett, a mit Bécsben akartak. Ezért a következő inditványt terjeszti elő:

Fejérvármegye közönsége a Felség kinevezési jogát elismeri s igy a Fejérváry kormány kinevezését tudomásul veszi. — Azonban ezen kormány eddigi működése nemcsak az 1790. X. t. c. 1848. III. s több alaptörvényeinkkel szembe helyezkedve a nemzet törvényes alapon megnyilatkozott kivánalmainak letörésére irányult s törvénytelenségeket törvénytelenségekre halmozott — alkotmányos miniszteriumnak el nem ismeri, hanem császári kirendeltségnek tekinti, — iránta nemcsak bizalmatlanságának ad ismételt kifejezést, hanem felir a képviselőházhoz a f. évi junius hó 20-án hozott s beadott vádinditványának mielőbbi végrehajtása végett.

A lelkesedéssel fogadott beszéd nyomában benyujtott inditványt a közgyülés egyhangulag elfogadta.

Ezután a kormány körlevelére került a sor melyhez Kenessey Gyula hazafias szép beszéd kiséretében, melyben erősen támadta a kormányon levő miniszterium nap nap utáni törvénytelen intézkedéseit a következő inditványt nyujtotta be:

Mondja ki a vármegye közönsége, hogy az ujjonan kinevezett kormánynak — szám alatt kiadott rendeletet tudomásul nem veszi, hanem ragaszkodik korábban hozott határozatának felmutatásához és végrehajtásához, miut in azok törvényes alappal birnak. A kormányrendelet azon része ellen pedig, amelyben a törvényhatóságot az önként befizetett adók és önként jelentkező ujjoncoknak különbeni fenyegetés terhével való beszolgáltatására utasitja, a leghatározottabban tiltakozik és azt visszautasitja, mert a jelen kormánynak egyáltalán nincs joga a magyar nemzetnek semmi néven nevezendő vérbeli avagy vagyoni adózása felett rendelkezni.

Már pedig azon sérelmes kormányrendelet akkor, amidőn az önként befizetett adók és az önként jelentkező ujjoncok beszolgáltatását követeli, olyan jogot akar gyakorolni, amely csak egy alkotmányos kormányt törvényhozási felhatalmazás alapján illet meg.

Minthogy tehát azon kormányrendelet a magyar alkotmány ellen valóságos merénylet, egyben elhatározza a törvényhatósági közgyülés, hogy az ellen az országgyülés képviselőházához felir.

Báró Fiáth Pál főispán kimondja, hogy a közgyülés elfogadta az inditványt, de az a megjegyzése van hozzá, hogy ő nem tapasztalja, miszerint a kormány törvénytelenséget követne el. Ha ez ugy állna ő volna az első, aki ezzel szembeszállna.

Végül a folyó ügyek elintézésére került a sor, amelyet rövid f l óra alatt letárgyalt a közgyülés.

UJDONSÁGOK.

— **Tisztelgések.** Dr. *Városy* Gyula kalocsai erseknél — mint már jeleztük — vasárnap d. e. tisztelgett Kalocsa városának tizenkét tagu küldöttsége s a káptalan képviselői. Az utóbbiakat dr. Boromisza Tibor pápai praelátus kanonok és Macskovics Pál apátkanonok képviselték.

A székesfehérvári katholikus körök ma d. e. 11 órakor jelentek meg Ő Nagyméltóságánál, hogy szerencsekivánatainak kifejezést adjanak. Meghatóbb, a szivéket jobban meginditóbb jeleneteket aligha láthattunk, mint a mit a szeretetnek kölcsönös nyilvánulásai eredményeztek. Csak akkor tudjuk és érezzük igazán, hogy kit birunk dr. Városy Gyulában, mikor a válás pillanatait közeledni érezzük. Mayer Károly apátkanonok, a kath. körök elnöke városunk kath. intézményeinek képviseletében oly megható szép szavakkal adott kifejezést érzelmeinknek, hogy valóban lekötelezte a kath. törekvések munkásait. Beszédét egész terjedelmében a következőkben adjuk:

Nagyméltóságu és Főtisztelendő Érsek ur!

Midőn a kath. körnek tudomására jutott azon hir és tény, hogy az isteni gondviselés Nagyméltóságot tőlünk elszakasztja és a római szentszéknek kegyelme az apostoli király akaratával egybehangzólag az ős kalocsai érseki szék diszére és főméltóságára helyezi, ezen fontos ténynyel — mondom — semmi olyan nem történt, mely a kath. kört meglepte volna.

Hisz mi, kik magunk, saját szemeinkkel láttuk — fájdalom, hogy csak rövid időre — Nagyméltóságodnak apostoli, főpásztori gondos tevékenységét; mi, kik magunk tapasztaltuk Excellenciádnak szeliddséggel teljes, de törhetetlen buzgóságát; mi, kik magunk bámultuk annak az alapos nagy tudásnak és annak a kimondhatatlan alázatosságnak csodálatra méltó harmoniáját: mi csak természetesnek találtuk ennél fogva azt is, hogy az apostoli sz. szék kegyelmének és apostoli király akaratának megnyilvánulását, maga az országos közvélemény óhaja és szava is kivétel nélkül, már jóval előbb megelőzte.

A székesfehérvári kath. körök tehát alázatosan meghajolnak az isteni gondviselés bölcs intézkedésével szemben: quia fecit tibi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus; és csak azért jelentünk meg, hogy hódolatteljesen fejezzük ki mi is örömünket és üdvözletünket Nagyméltóságod felmagasztaltatása alkalmából.

Mert mi nem akarunk Nagyméltóságodtól bucsuzni és nem is volnánk képesek. Nagyméltóságod a társadalmat általában és a társadalom nemesitésére törekvő egyleteket különösen, ugyszólván elkényeztette. Mi mindig nagy hálával emlékezünk arra a főpásztori, példa nélküli közvetlenségre, melyjyel Nagyméltóságod ügyeinket kisérte és istápolta; nálunk feledhetetlen lesz Excellenciád emléke, hisz egyleti életünk legszebb, legkimagaslóbb mozzanatai Nagyméltóságod nevéhez fűződnek: a központi egylet ház felavatása, a kath. kör létkérdésének megoldása és biztositása, mint

00000285

örök hálánk beszélő emlékéi Nagyméltóságodhoz kapcsolnak bennünket elválaszthatlanul.

Igenis, az a kalocsai érseki tartománya Excellenciádnak, azon ünnepélyes pillanattól fogva, midőn Excellenciád érseki széket elfog lalja gazdagabb, nagyobb és terjedelmesebb lesz, mert Nagyméltóságod oda viszi magával és odakapcsolja a székesfehérvári egyházmegye papjainak, híveinek, társadalmának szivét is, lelkét is és örök háláját is.

Mi csak arra kérjük az Istent, hogy az ő bőséges kegyelmével halmozza el Excellenciádat, hogy a most már terjedelmesebb és melynek elébe néz, sulyosabb főpásztori gondjaiban testi és lelki erővel áldja meg Excellenciádat és az egyház díszére és édes hazánk javára igen soká éltesse. Isten áldja meg, Isten tartsa meg Nagyméltóságodat.

Megható volt látni azt az őszinte elérzékenyülést, a mely a tisztelgőket áthatotta. Bátran és igazán mondhatjuk, hogy nem maradt szem szárazan a beszéd alatt.

Utána dr. Városy Gyula érsek mondott szive mélyéből fakadó köszönetet. Hangját elfojtotta a mély meghatottság s a könnyek, melyek szeméből csillogtak. Szavai nem szóvirágok voltak, hanem az ő végtelenül gyengéd szivének megnyilatkozása. Kijelentette, hogy szivében továbbra is magához fűzi városunkat s annak kath. intézményeit, köszönetet mondott a körök munkálkodásáért. melyek őt apostoli tevékenységében támogatták s végül áldását adta a körök minden tagjára és családjaikra. Aztán mindenkivel kezetfogva szivélyes bucsut vett a küldöttségtől.

— **Az uj püspöknél.** A székesfehérvári káptalan képviseletében tegnap tisztelgett dr. *Prohászka* Ottokár megyéspüspöknél *Szuborics* Jenő és *Posits* Mihály kanonokok. A püspöki aula nevében pedig dr. *Klaucz* György pápai kamarás, irodaigazgató és *Streit* Ferenc pápai káplán mutatták be hódolatukat. Az uj püspök rendkivül szivélyesen fogadta a tisztelgőket, később pedig lakásáról (Damjanich-utca 50. sz.) a Bristol szállidába hajtatott velük s ott megvendégelte őket.

— **Szent Imre napja a főgymnasiumban.** Nagyot haladtunk az utolsó tiz évben a vallásos nevelés terén. Mikor e sorok irója koptatta a helybeli főgymnásium padjait, szó sem volt még Mária-kongregációról s messze álltunk ahhoz, hogy nyilvános ünnepség keretében mutathassuk ki, hogy nemcsak hazánk javáért, hanem szent vallásunk fönséges eszményeiért is hevül ifju szivünk. Milyen öröm most látni, hogy milyen erőteljes a fejlődés ezen irányban! Évről évre tanui vagyunk a kongregációi felavatások gyönyörü ünnepségeinek s minden évben diszes közönség gyül egybe a főgymnásium dísztermében, hogy az ifjusággal együtt ünnepelje a magyar ifjuság liliomos védőszentjét, az első szent király szent gyermekét. Annál kedvesebb lehet e hódolat az ifjuság égi vezérének, mert nov. 5-én minden évben a szentségekhez járul az egesz főgymnasiumi ifjuság. A Szent Imre ünnepség vasárnap d. u. 4 órakor folyt le. Ugy látjuk, hogy a közönség érdeklődése évről évre fokozódik, mert a díszterem bizony szüknek bizonyult. Ott láttuk *Városy* Gyula dr. kalocsai érseket, dr. *Boromisza* Tibor kalocsai praelatus-kanonokot, *Békefi* Remig egyetemi tanár, *Várady* Károly főigazgatót, *Koller* Tivadar orsz. gyül. képviselőt, *Mayer* Károly és *Krencz* Ignác kananokokat és még sok előkelő vendéget. *Szent Imrét* dicsőitették a lelkes ifjak szavalatokkal, énekkel, zenével, beszédekkel. Leg nagyobb sikert aratott *Sützenberger* Endre VII. o. tanuló, ki egy hosszu és nehéz költeményt adott elő *Kolb* Cyprián hittanár szép zongora kiséretével. Nagyon szép volt *Marschall* László VIII. osztályos alkalmi beszéde, mely egyuttal az ifjuság bucsuszava is volt a távozó érsekhez. Jól szavaltak *Bató* István VIII., *Izinger* Nándor V. és *Kukler* Izidor VII. oszt. tanulók is. Szives tapsal honorálták a zenekar tagjait is, kik egy régi egyházi dalt adtak elő *Hermann* Ede vezetésével. *Müller* K. VII. o. tanuló szépen kidolgozott értekezésében Sz. Istvánnak fiához intézett intelmeit ismertette. Végül *Zalai* Mihály igazgató intézett bucsuszót püspökünkhöz, ki meghatva válaszolt, köszönetet mondva ugy a tanári karnak, mint az ifjuságnak azon vigasztalásért, melyben őt nehéz főpásztori gondjai közt oly sokszor részesitették. A közönség könnyekkel szemében távozott a kedves ünnepségről

— **Vadászvacsora a „Tisztviselők Otthoná“-ban.** Folyó hó 4-én valóban impozáns nagy lozható számu résztvevők körében tartotta meg az „Otthon“ évenként tartatni szokott vadászvacsoráját. A jó hangulattal telt estén felköszöntőt mondtak Mohai Lajos kör elnök, a jelenlevőkre; Németh István a demokratikus szellemben fejlődő körre, mely olykép hódit és győz, hogy október hónapban 56 uj tagot vett fel kebelébe. Lipesey Lajos a közszeretetet és barátságot éltette. Miklós Géza Jókai méltatása keretében Jókai szobrára gyüjtést inditványoz, mire Vaál Kálmán titkár 34 koronát gyüjtött hallhatatlan költőnk és irónk szobrára. Felköszöntötték a derék cigányvajdát Sigray Gyulát, ki magyaros zenéjével az „Otthon“ lelkét képezi.

A kedélyes estén jelen voltak: Altstädler Mór, Békefi István, Bognár József dr. Czapáry László, Csaplár László, Csipkés Albert, Dávid József, Erdős József, Ferenczy Kálmán, Fröschl János, Fröschl Ferenc, Füster Lajos, Gerbán Ferenc, Halla N. János, dr. Hajós Rezső, Herendi József, Huber Paravicini, Imre Lajos, Juth István, Kálmán Lajos, Kálmán Sándor, Kussovits Győző, Keresztes Béla, Keresztury Sándor, Kálóczy Gyula, Kovács Antal, Knazovitzky Elemér, Kékessy László, Kirisits József, Kuthy Fülöp, Lipesey Lajos, Maron István, Miklós Géza, Mohai Lajos, Németh István, Paál Kálmán Pazala Béla, Pete Gyula, Piros Béla, Ráfli József, Sapkás Károly, Sárkány Ferenc, Sváb Kálmán, Simon Sándor, Schell Mihály, Schöber Gyula, Schöber Elemér, Steiner Béla, Sigray Gyula, Sigray Pál, Szabó B. András, Tóth Sándor, Wünsch Antal, Zoltán Béla, Zalka János.

Szép példa. Grünfeld Ignác bérlő 10,000 koronát ajánlott fel a megyei tisztviselők fizetésére annak esetére, ha a Fejérváry-kormány a hivatalnokokon akarná megboszulni, a saját törvénytelenségeit. A szép tett önmagát dicséri.

A tóvárosi olvasókör f. évi november hó 11-én (szombaton) este 8 órakor disznótoros vacsorát rendez, melyre a kör tagjait családjukkal és vendégeikkel együtt szives megjelenésre kéri *aháznagy.*

— **Esküvő.** Kiss Ferenc budapesti déli vasuti tiszt ma d. e. vezette oltárhoz Bartusek Juliska kisasszonyt, özv. Bartusek Jánosné kedves leányát.

Az ötvenes bizottság ülése. A megyei közgyülést megelőzőleg e hó 6 án d. e. 9 órakor az ötvenes bizottság tartott ülést Kenessey Gyula elnöklete alatt a vármegyeház kistermében, nagyszámu bizottsági tag jelenletében. Az ülés első targya volt a megyei közgyülés elé terjesztett azon inditvány megvitatása, melyet Kenessey Gyula és társai nyujtottak be azirant, hogy a megyei közgyülés mondja ki azt, miszerint az esetre, ha a föispáni szék megüresednék, a netán kinevezendő föispánt, kormánybiztost, vagy bizalmi férfiut a vármegye ne fogadja el, hivatalába be ne vezesse s a föispani hivatalos helyiségeket rendelkezésére ne bocsássa. Ezen inditvány élénk eszmecserére adott alkalmat, a bizottság ugyan egyhangulag helyeselte az inditványban elfoglalt álláspontot s kifejtett elveket s elvileg magaévá is tette, azonban miután ez idő szerint még korai nálunk e kérdés vitatása, mert a föispáni szék betöltve van, abban állapodott meg a bizottság, hogy az inditvány tárgyalását a megyei közgyülésen nem kivánja, azt azonban a napirendről nem veszi le, továbbá is a tárgysorozatban fentartani kéri s az esetre ha tárgyalásának szükséges és időszerü volta beáll, az alispán azonnal hivjon össze közgyülést, hogy az a vármegye közönsége által tárgyaltassék. Az élénk és tanulságos eszmecserében részt vettek gróf Zichy Aladár, Horváth Gyula, Gyapay Pál országgy. képviselők, Mandorf Géza, Henrich Lajos főügyész, Rosenfeld Henrik, Pajzs Gyula, Huszár Ágost alispán, Szüts Artur főjegyző, Koller Pál s mások. Megvitatták még a közgyülés egyéb tárgyait s mindvégig hazafias hangulat uralkodott s lelkesedés a nemzet jogi megvédéséért.

— **Esküdtszéki főtárgyalások.** A novemberi esküdtszéki ciklus főtárgyalasai tegnap vették kezdetüket Balogh István helybeli rác utcai földmiveslegény bünügyével, aki halált okozó sulyos testisértéssel volt vádolva. Balog István a nyár folyamán apjával Balogh Ferenccel künnjárt a szőlőhegyen, ahol az apa és fia mindketten alaposan berugtak. Az öreg Balog, aki házsártos verekedő ember volt és akitől családja különösen rettegett, amikor részeg volt, utközben a lovat hajtó fiát, a vádlottat ütlegelni kezdte. A fiu az ostorral erre ugy összeverte apját, hogy azt itthon vértől boritva szedték le a kocsiról. Balog Ferenc a sérülések következtében meghalt, de a fiu büne talán ki sem tudódik, ha valaki nem figyelmezteti a dologra dr. Árókay Antal kerületi orvost ez pedig a rendőrséget. Dr. Szigeti Lajos az öreg Balog kezelő orvosa ugyanis, mint vérmérgezésben elhunytat jelentette be a hatóságnál Balog Ferencet.

A biróság a következőkép alakult meg: Elnök: Kecán Izidor. Szavazóbirák: Mayerhoffer Ferenc és Siposs Sándor. Jegyző: Igaz Gusztáv. A vádlott védője: Nagy Ignác ügyvéd, mig a vádhatóságot dr. Mendelényi László kir. alügyész képviselte.

A vádlott, aki többször görcsösen sir, azzal védekezik, hogy apja nemcsak őt, hanem anyját és testvéreit folytonosan ütötte verte. A kihallgatott tanuk kedvezően vallottak a vádlottat, illetőleg, merti gazolták abbeli állitását, bogy Balog Ferenc munkakerülő, részeges és hazsártos ember volt, aki sokszor megtette, hogy családját éjnek idején kizavarta a lakásból.

Dr. Mendelényi kir. alügyész védőbeszédében kéri az esküdteket, hogy mondják ki a vádlottat bünösnek, mert hisz nagy bünt, apagyilkosságot követett el. Nem hagyhatja szó nélkül dr. Szigeti Lajos kezelőorvos sulyos mulasztását, mert az ő felületes jelentése folytán a bünös ki is kerülhette volna az igazságszolgáltatás sujtó kezét és igy nem lett volna elég téve a megsértett jogrendnek.

Nagy Ignác védő, mint a család védelmezőjét tünteti fel a vádlottat, aki az apa brutalitásával szembe mert szállani. Védőbeszéde után az esküdtek visszavonultak és félórai tanácskozás után V. Végh István hirdette ki a határozatukat, amely szerint a vádlottat nem találják bünösnek. A verdikt alapján a biróság felmentette a vádlottat, akit nyomban szabadlábra helyeztek.

Ma Bleier Jónás 24 éves rovott multu, budapesti illetőségü kereskedősegéd bünügyét tárgyalta az esküdtbiróság. Bleier Jónás, aki lopás miatt 1 évi börtönt ül a fogházban, azzal van vádolva, hogy ez év augusztus 25-én ő gyujtotta fel a fogház épület padlásán felhalmozott gyékényt, amitől azután a tetőzet egy része elhamvadt.

Bleier Jónás beismeri a vádbeli cselekmény elkövetését, de azt állitja, hogy Vartay Vince fogházőrmester biztatására tette, aki neki e célra gyufát is adott. Vartay hazugságnak mondja Bleier állitását.

A biróság a következőkép alakult meg: Elnök: Keczán Izidor; szavazóbirák: Mayerhoffer és Sipos. A vádat maga Ujházy Sándor kir. főügyész helyettes képviseli.

Esküdtekül kisoroltattak: Szalay Sándor, Gyurkovits József, Kun József, Antal Ferenc, Petrovits János, Langmár István, Kégl Miklós, Flits Miklós, Keresztes Zsigmond, Décsi Lajos, Wutwindisch József, Póteskűdt: Füzy Márton.

Lapunk zártakor az esküdtek még nem hoztak verdiktet.

— **Halálozás.** Özv. *Szigl* Jánosné szül. Knédl Terézia e hó 3-án déli 12 órakor, hosszas szenvedés és a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után, életének 95-ik évében elhunyt. Temetése e hó 5-én délután volt nagy részvét mellett. Halálát nagy kiterjedésü rokonság gyászolja.

— **Késelés.** Zrinyi János, Bebesi József és Bognár Ferenc felsővárosi földmiveslegények vasárnap este a felsővárosi Valentovics-féle vendéglő előtt megtámadták Liszi József földmivest és Horváth Pál ácssegédet és megszurkálták őket, majd pedig, amikor ezek a vendéglőbe menekültek, olyan kőzáport zuditottak utánuk, hogy a vendéglő több ablaka bezuzott. A rendőrség megindította az eljárást.

A kományprogamm szédelgés. Egyik esti laptársunk hozzávető becslés alapjan összeállitotta mibe kerülne a kormány igéreteinek a beváltása' amely számvetésből kitunik, hogy az egész programm fölületes szédelgés. A programm igérete

számokban kifejezett következményeikkel együtt körülbelül **a** következők :

1. Kétéves katonai szolgálat (évenkint)	80—100,000.000 K.
2. Nagy anyagi áldozatok a mezőgazdaság fejlesztésére	1.000.000 „
3. A kis- és középbirtok adóssághterhének könnyitése. (Ezen majd még nyerni akarnak, tehát nem állitunk be semmit.	. . . .
4. Csatornaépités, vizutak hajózhatóvá tétele stb. beruházások	300,000.000 „
5. Felekezeti iskolák államositása, tanitók fizetésjavitása (évenkint) . .	12,000.000 „
6. Állami, törvényhatósági és vasuti tisztviselők adósságainak konvertálása. (Ezen is nyerni kell.) .	. . . .
7. Nagyipar támogatása .	20,000.000 „
8. Kisipar regenerálása . .	1,000.000 „
9. Városoknak állami támogatásban való fokozatos részeltetése. (E cimen a meglevő jövedelmi forrásokra is ráteszik a kezüket, tehát semmi) . .	. . . .
10. Községi- és körjegyzők és segéd erők fizetésemelése (évenkint)	4,000.000 „

Megtéve az átszámitást, a reformok megvalósitása körülbelül ötezer millió korona tőkének megfelő évi kamatterhet háritna reánk. Rendelkezésre állanak pedig az emelkedő költségek fedezésére az alábbi reformokból eredő deficitek :

1. Fogyasztási adók leszállitása.
2. Egyházi adók könnyitése.
3. Községi adók leszállitása.

— **Elfogott tolvaj.** Krammer József nagytétényi illetősü félkegyelmü sváblegény öt esztendő óta szolgálja Prikkel János Séchenyi-utcai vendéglőst. Hogy ebben a szolgálatban kevés volt a köszönet az csak a napokban tünt ki, amikor rájöttek, hogy az istállóból ellopott lószerszám Krammer Józsi kezén került el a háztól. A félkegyelmü Szepi nem is tagadta a dolgot, sőt beismerte, hogy öt év óta ő mindig lop. Szalonnát, zsirt, hust, szénát, bort, tüzelőfát, pénzt szóval ami csak kezeügyébe került, ugy hogy Prikkel kára a Szepi tolvajlása folytán több 1000 koronánál. A tolvajt a rendőrség letartóztatta, de nagyon valószinü, hogy a biróság felmenti félkegyelmü voltánál fogva, annál nagyobb lesz a bajok az orgazdáknak, akiknél Szepi a lopott dolgokat értékesitette. Ezek tagadnak ugyan, de Szepi szemükbe mondja, hogy ennek kolbászt, ennek hust, ennek szénát meg mi egyebet adott el.

— **Tolvajfogás.** A közelgő tél, a könnyelmüség és nyomor vakmerőkké teszi a rossz embereket. Óva intjük azért a közönséget, hogy lakása körül lehetőleg minden óvintézkedést megtegyen, mert a tolvajok száma és vakmerősége ijesztően nagyobbodik. A következő két eset megerősiti szavainkat.

Mindenszentek estéjén, a mikor a legtöbb ember halottai kedves emlékének hoz áldozatot, dr. Szabady József ügyvéd lakásán tolvaj járt. A cseléd délután 5 órakor visszaérkezvén a lakásba, elzárta a lépcső ajtót s a konyhába ment. Egyszerre heves csöngetés ijesztette fel. A folyosón egy sötét ruhába öltözött alak szorongott, a ki zsákba került, mert a folyosó ajtaja előtte, a szobák ajtai pedig mögötte voltak elzárva. A cseléd természetesen nem nyitotta ki az ajtót az ipse kedvéért, hánem felgyujtotta a lakás összes villanylángjait, hogy ha egyéb nem, a fényesség imponáljon a tolvajnak, a ki azonban elállt a kisérletezéstől és kitörve a lépcső melletti ablakot, elmenekült.

A másik eset egy kissé mulatságosabb volt. Dr. Holly Géza ügyvéd vasárnap este 8 óra felé nejével ment haza Távirda utcai lakására, midőn a kapun egy sötét alakot láttak besurranni. Belépve az ajtón észrevették, hogy az atyafi a bokrok közt bujkál. Dr. Holly Géza a kapuhoz állott, hogy a doliquenst nyakon csiphesse, a ki azonban jobbnak látta a keritésen keresztül kapaszkodni s ott keresni a menekülés utját. Épen akkor mentek a ház előtt Tóth Géza árvaszéki ülnök és dr. Palánszky Miklós ker. orvos, a kik hallván a „tolvaj" kiáltásokat nyomban ott termettek s üldözőbe vették az atyafit. Tóth Géza árvaszéki ülnök nemcsak szeretetreméltó egyéniségére, kedélyére, sőt lábaira nézve is kiemelkedik a köznapi lények sorából s ennek tudatában mód nélkül való hosszu lépésekben törtetett a gonosztevő után. Vasárnap estére pedig elég finom és vékony sár boritván az utcát, minthogy lépéseinek irányát teljes biztossággal meghatározni nem tudta, nem kis mértékben veszélyeztette ruhájának szalonképességét. Közben természetesen harsány hangon kiabálták :

— Fogják meg ! . . . Tolvaj ! . . . Tolvaj ! . . . vaj ! . . . vaj ! . . . aj ! . . . — mikor már a lélekzet is rövidebb lett. Egy árva lélek azonban kevés, annyi sem akadt az egész utcán. Csak az ablakok nyiltak meg és ijedt arcok nézték a nem mindennapi látványt, Tóth Géza árvaszéki ülnököt, utána dr. Palánszkyt a gyorsvonat sebessé gével sietni s hallották a szakadozott kiáltásokat :

— Tolvaj ! . . . Tolvaj . . . vaj . . . vaj . . . aj ! . . . Bizonytalan távolságban pedig egy még gyorsabban nyargaló alakot, a ki a Budai-ut felé gyorsitotta a lépéseit. Hajnal Mihály füszerkereskedő lakása előtt épen Námessy nővérek állottak, azokat a tolvaj félretaszitotta és eltünt a ház kapuja alatt. A széles nagy udvarban, a honnan háromfelé is szökhetett s a sötétség leple alatt elveszett üldözőinek szemei elöl, a kik egy kalanddal s egy önkéntelen testgyakorlat izgalmaival gazdagabban távoztak otthonukba, s félórai kiszuszogás után megnyugtatva az aggódókat.

— **Fehérvári virtus.** Hogy mekkora az elvadultság és állatias durvaság városunkban sokszor tapasztaltuk. Az alább következő eset csak erősiti a régi gonosz hirt s a mikor undorunk és megvetésünk kifejezése mellett hirt adunk róla, ujra az a meggyőződés kerekedik bennünk felül, hogy nem szó, nem intés, szeliditi a mi duhajkodó ifjuságunkat, hanem a büntetés korszakát kell visszakivánnunk.

Fröschl Katalin ezredéves isk. V. o. tanuló több lánykával békésen játszadozott az utcán, a mikor arra haladt Magyaródy Ferenc napszámos legény s csupán virtusból közéjük hajitott egy nagy követ. A dobás Fröschl Katalin fejét találta s a szerencsétlen gyermek vértől elboritva ájultan rogyott össze, majd pedig nyavalyatörést kapott A szomszédok segélyére siettek, majd édesanyját hivták, a ki épen a templomban volt. Pár perc mulva ott volt dr. Ritter Géza orvos is, a ki a szerencsétlen gyermekrek az első segélyt nyujtotta.

— **Törvénykezés**. Ez év május 11-én történt, hogy Nyáry Gábor asztalos baráti társaságban hazafelé igyekezett a szőllőhegyről. Ugyanezen dolgot cselekedte Vájer György városi bizottsági tag is saját barátaival. Amint a két csapat találkozott, Wágner Ede épitész néhány szót váltott Vájer Györgygyel, mire Nyárynak egy másik barátja rászólt : „Ugyan Ede, mit állsz meg mindenkivel." Vájernak zokon esett, hogy őt csak per *mindenki* szólitják és ki is fejezte efölött való boszankodását. Erre szóváltás kerekedett, melynek során Nyáry képen ütötte Vájer Györgyöt, amaz pedig a botjával kétszer ráütött Gyáry Gáborra. Az ügy a járásbiróságra került, ahol dr. Osváth Sándor Nyáry Gábort a képenütésért becsületsértés cimén 10 koronára, Vájer Györgyöt pedig a botütésekért könnyü testisértés cimén az enyhitő körülmények és a kölcsönös szőllőbeli hangulat beszámitásával 5 korona fő és 5 korona mellékbüntetésre itélte. Tegnapelőtt volt a törvényszék előtt ez ügyben a felebbviteli tárgyalás, amelynek során az elsőbiróság itélete indokainál fogva helybenhagyatott. Az itélet jogerős. — Józan Ambrus seregélyesi tanitó azért került a járásbiróság elé, mert állitólag keményen megverte Smitnya Ferencné seregélyesi lakosnő unokáját. A járásbiróság előtt azonban nem igazolódott be a vád és igy a megvádolt tanitót fölmentették. Tegnapelőtt tárgyalták eet az ügyet is felebbviteli tárgyalás formájában a helybeli törvényszék előtt, ahol helybenhagyták az elsőbiróság itéletét, amely ilyenformán jogerőssé vált.

— **Késelő asztalossegéd.** Pusztavámon történt a felháboritó eset, hogy egy asztalossegéd lágyékon szurta a mesterét, a ki majdnem elvérzett. Az esetről a következőket irják lapunknak : Angeli György, isztiméri illetőségü asztalossegéd Weber Adolf asztalosmesternél dolgozott. Angeli nagy barátja volt a korcsmázásnak és gyakran volt boros állapotban, amiért aztán a mester rendszerint szemrehányásokkal illette. Mult szerdán is az esti órákban részegen jött haza és házsártoskodott, mire Weber megfenyegette, hogy ha nem hagy fel a részegeskedéssel, elcsapja. Angeli erre feldühödve nekirontott a mesternek és lágyékon szurta. Csak a gyorsan érkezett orvosi segély mentette meg az elvérzéstől. Angelit a csendőrök letartóztatták.

— **Szerencsétlen esés.** A városunkba vezényelt lovastiszti ekvitáció a napokban tartotta a Hubert napi lovaglást, melyen a helyben állomásozó 12-ik uhlanus ezred tisztikara is résztvett. A lovaglást Ditfurth Mór huszárfőhadnagy vezette, mint maszter. A sárkeresztúri utnál a cigánytelep közelében végzetes szerencsétlenség érte a lovagló tisztek egyikét Majer Emil uhlanus őrnagyot. Lova sebes vágtatással nekivitte egy fának, melynek lehajló ágai lesodorták a nyeregből, még pedig oly vehemens erővel, hogy jobb karja eltörött. Az őrnagyot, aki valószinüleg belső sérülést is szenvedett társai bérkocsin szállitották a lovassági laktanyában levő lakására.

— **Garázda katona.** Elekes József móri illetőségü legény a 69-ik gyalogezrednél élvezi a katonai gyöngyélet örömeit. Elekes a napokban szabadságon járt Mórott. A hadfinak nagyon fejébe szállt a jó móri bor, mert fertelmesül beszeszelt állapotban garázdalkodni kezdett. Kivont bajonettal leszurással fenyegette az utcán járókat, majd pedig az ablakokat verte be. A garázdálkodásnak a csendőrök vetettek véget, akik Elekes Józsefet letartóztatták és másnap Székesfehérvárra kisérve, átadták az ezredparancsnokságnak.

— **Tolvaj pékseged.** Kis Gábor ajkai illetőségü 23 éves, pékseged, a ki az utóbbi időben Szakály Miklós móri pékmesternél volt alkalmazva, szombaton egyedül borozgatott Schwéd Lázár korcsmájában. Schwédnek rövid időre dolga akadt a pincében és Kis Gábort magára hagyta az ivóban. Ez aztán élt az alkalommal és a söntésben álló asztal pénzesfiókjából egy 20 koronás aranyat lopott, aztán be sem várva a korcsmáros visszatértét eltávozott. Schwéd följelentésére a csendőrök még aznap elfogták a tolvaj péksegédet, a ki a 20 koronából már kettőt elivott, a többit pedig Szakály pincéjében elrejtette. Kis Gábort a csendőrök átadták a móri kir. járásbiróságnak.

— **Öngyilkosság.** Id. Pénzes János 72 éves sárkeresztesi lakos folyó hó 3-án öngyilkosságot követett el, felakasztotta magát. Mikorra tettét észrevették már halott volt. Dr. Mészöly József járásorvos a helyszinére utazott a boncolás megejtése végett.

— **Tolvaj asszony.** Árpási Elekné helybeli lakosnő azalatt mig a Szögyény-Marich utca egyik üzletében bevásárlást tett 60 korona értékü ruhaneműt tartalmazó csomagját az utcán hagyta. A csomagnak csakhamar akadt gazdája Böde Józsefné Zámoly községi illetőségü asszony személyében, aki azt egyszerüen ellopta az üzlet ajtaja elöl Bödéné azonban nem sokáig örülhetett a lopott holmiknak, mert Árpási Elekné feljelentésére Szüts János rendőr elfogta. A tolvaj asszony a kir. járásbiróság előtt felel tettéről.

Frank Balázs

kutmester, (I. Öreg-utca 5. sz.)

Elfogad kutfurást, ásást, szivattyujavitást, vizvezeték- és fürdőberendezéseket. Minden e szakmába vágó munkákat gyorsfuró eszközökkel, jutányosan és pontosan végez.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000287